

Nespravedlivě stíhaný

Ať se zardí hanbou, ti, kdo se radují ze zla, které mě postihlo.

Dlouho ještě chceš mi svou tvář skrývat? Dlouho ještě musím sám u sebe hledat rady, strastmi se den ze dne v srdci soužit?

Dlouho ještě se bude můj nepřítel proti mně vyvyšovat?

Dlouho ještě, Hospodine, na mě ani nevzpomeneš?

Hospodin je při mně, nebojím se.

Hospodin můj hlasitý pláč slyší.

Hospodine, Bože můj, k tobě jsem volal o pomoc a uzdravils mě.

Hospodine, proč jen stojíš v dáli, v dobách soužení se skrýváš?

Hospodine, smiluj se nade mnou, pohleď, jak mě ponižují ti, kteří mě nenávidí.

Hospodine, slyš můj hlas, když volám, smiluj se nade mnou, odpověz mi!

Hospodine, Bože můj, k tobě jsem volal o pomoc a uzdravils mě.

Hospodine, proč jen stojíš v dáli, v dobách soužení se skrýváš?

Hospodine, smiluj se nade mnou, pohleď, jak mě ponižují ti, kteří mě nenávidí.

Hospodine, slyš můj hlas, když volám, smiluj se nade mnou, odpověz mi!

Jako střep vyschla má síla, jazyk mi přisedl k patru.

Já však, Hospodine, důvěřuji tobě.

Kdo mě milovali, moji druzi, odtáhli se pro mou ránu.

Kdo mi chtějí škodit, vedou zhoubné řeči, po celé dny vymýšlejí záludnosti.

Kdyby se proti mně položilo vojsko, mé srdce nepocítí bázeň.

Když povstali, ať je stihne hanba, a tvůj služebník se zaraduje.

Leží na mně tíha tvého rozhořčení.

Má duše je tolik vyděšená.

Má duše vyhlíží Panovníka víc než strážní jitro.

Mnoho je těch, kdo mě zrádně nenávidí.

Mnoho zla doléhá na spravedlivého.
Moji protivníci budou jásat, zhroutím-li se.
Můj nářek utajen ti není.
Osočují mě za moji lásku.
Odlož hněv a zanech rozhořčení.
Nebud' mi vzdálen, blízko je soužení, na pomoc nikoho nemám!
Nad tím, že jsem vyvázl, zaplesá všechno kolem.
Nalož s nimi podle jejich skutků, podle jejich zlého počínání.
Procitni a ztrestej všechny pronárody, neměj slitování s nikým.
Pomoz mi vyváznout pro svou spravedlnost!
Rozlévám se jako voda, všechny kosti se mi uvolňují.
Samým zlem se sytí moje duše.
Smlouvají se na mě, kují pikle.
Takové lidi sraz, Bože svým hněvem.
Všem, kdo mě vidí, jsem jenom pro smích, šklebí se na mě, potřásají hlavou.
Vzpomínám na to a duši vylévám sobě.
Z končin země k tobě volám se sklíčeným srdcem.
Za dobro mě zavalují zlobou, za mou lásku nenávisť.
Zhrouceně, až k zemi sehnut celé dny se sklíčen smutkem vláčím.
Zjednáš právo sirotkovi, právo zdeptanému.
Zrak mi slábne hořem.
Znamé jsi mi vzdálil, zhnusils mě jim.
Ty jsi byl má pomoc, neodvrhuj mě a neopouštěj.
Ukryls tvář a zděsil jsem se.
Ať oněmí zrádné rty, jež mluví proti spravedlivému tak urážlivě, zpupně.
Denně po mně šlapou ti, kteří proti mně sočí

Prosby a zvolání k Bohu

Bože, mstiteli, zaskvěj se!

Dopřej sluchu mé modlitbě z bezelstných rtů.

Byl jsem velice pokořen.

Bože můj, volám ve dne, a neodpovídáš, nemohu se ztišit ani v noci.

Ať jsou zahanbeni svévolníci, ať v podsvětí zmlknou.

Hospodin je zdeptanému nedobytným hradem, v dobách soužení je hradem nedobytným.

Já však jsem červ a ne člověk, potupa lidství, vyvrhel lidu.

Když se všechno od základů hroutí, co dokáže spravedlivý?

Kéž Hospodin zcela vymýtí ty úlisné rty, jazyk, co velikášsky se chvástá!

Kruhem svírají mě při každickém kroku, slídí zrakem, jak mě dostat k zemi.

Mému srdci přibývá soužení, vyved' mě z úzkosti.

MLčel jsem a moje kosti chřadly, celé dny jsem pronaříkal.

Moje duše chřadne touhou po tvé spáse.

Moje noha stojí na rovině, v shromáždění budu dobrořečit Hospodinu.

Jen zmlkni před Bohem, duše má, vždyť on mi naději vlévá.

Jsem ponížený ubožák, v nitru mám zraněné srdce.

Můj pád je už blízko, stále mám před sebou svoji bolest.

Nemám, Hospodine, domýšlivé srdce ani povýšený pohled.

Nevzdaluj se ode mne, můj Bože!

Obrať ke mně svou tvář, smiluj se nade mnou, jsem tak sám, tak ponížený.

Ochraňuje mě jako zřítníci oka, skryje mě ve stínu svých křídel.

Navrať se k nám, Bože, naše spáso.

On mě ve zlý den schová ve svém stánku.

Padá na mě strach a chvění, zděšení mě zachvátilo.

Panovníku, nebuď mi vzdálen!
Pokud jde o lidské činy, slovu tvých rtů jsem věrný, vyvaroval jsem se stezek rozvratníka.
Pro útlak ponížených, pro sténání ubožáků teď povstanu, praví Hospodin, daruji spásu tomu, proti němuž svévolník soptí.
Probud' se, postav se za mé právo, za mou při, můj, Bože, Panovníku!
Proto se mé srdce raduje a moje sláva jásá, v bezpečí přebývá i mé tělo.
Povstaň, Hospodine, ať si člověk nezakládá na své moci.
Shlédni, Hospodine, Bože můj, a odpověz mi!
Svého hříchu se lekám.
Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil? Daleko spása má, ač o pomoc volám.
Svou cestu svěř Hospodinu, doufej v něho, on sám bude jednat.
Svůj hřích jsem před tebou přiznal, svoji nepravost jsem nezakrýval.
V den svého soužení volám k tobě a ty mi odpovíš.
V soužení jsem vzýval Hospodina, k svému Bohu o pomoc jsem volal.
Večer, zrána, za poledne lkám a sténám.
Zrak mi slábne hořem.
Vysychal mi morek jako v letním žáru.
Vlej do duše svého služebníka radost.
Ty sám vynes nade mnou rozsudek, tvoje oči vidí, kde je právo.
Ty však vidíš trápení a hoře. Shlédneš a vše vezmeš do svých rukou.

Chvála

A já strunným nástrojem ti budu vzdávat chválu, Bože můj, za tvoji věrnost.

A já tam přistoupím k Božímu oltáři, k Bohu, zdroji své jásavé radosti, a hrou na citaru ti budu vzdávat chválu.

Ať to slyší pokorní a radují se.

Bože můj, má skálo, utíkám se k tobě, štíte můj a rohu mé spásy, nedobytný hrade!

Dobrořeč, má duše, Hospodinu, celé nitro mé jeho svatému jménu

Dobrořečit budu Hospodinu v každém čase, z úst mi bude znít vždy jeho chvála.

Budu vzdávat chválu Hospodinu, že je spravedlivý, budu zpívat žalmy jménu Hospodina, Boha nejvyššího.

Budu zpívat Hospodinu, neboť se mě zastal.

Hlahol Bohu, celá země! Pějte žalmy k slávě jeho jména, jeho chválu šiřte chvalozpěvem.

Hlaholte Bohu Jákovu!

Hospodin je má síla a štít můj, mé srdce v něj doufá.

Hospodin je světlo mé a moje spása, koho bych se bál?

Hospodin je záštita mého života, z koho bych měl strach?

Hospodine, král se raduje z tvé moci, nad tvým vítězstvím vděčně jásá.

Hospodine, slyš při spravedlivou, věnuj pozornost mému bédování.

Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý, jeho milosrdenství je věčné.

Jak dobré je vzdávat Hospodinu chválu.

Jak se mám odvděčit Hospodinu, že se mne tolikrát zastal?

Jen v Bohu se ztiší má duše.

Hospodine, zdrť je strachem, ať si pronárody uvědomí, že jsou jenom lidé.

Hospodine, zkoumej mě a podrob zkoušce, protřib moje ledví a mé srdce!

Hospodinu vzdejte chválu při citaře.

Chvalozpěv ať vytryskne mi ze rtů!

Chvalte Hospodina, všechny národy.
Chvalte jméno Hospodinovo!
O Hospodinově milosrdenství chci zpívat věčně.
Okuste a uzříte, že Hospodin je dobrý, blaze muži, který se utíká k němu.
O všech chvályhodných činech tvých chci vypravovat v branách sijónské dcery, budu jásat nad tím, žes mě spasil.
Ne nás, Hospodine, ne nás, ale svoje jméno oslav.
Moje sílo, o tobě chci žalmy zpívat.
Lidé všech národů, tleskejte v dlaně, hlaholte Bohu, plesejte zvučně!
Mé srdce je připraveno, Bože, budu zpívat, prozpěvovat žalmy.
Má duše však bude jásat Hospodinu, bude se veselit z jeho spásy.
Písní budu chválit jméno Boží, velebit je budu díkuvzdáním.
Plesám nad činy tvých rukou!
Plesejte Bohu, naší síle.
Plesejte všichni, kdo máte přímé srdce!
Pomoci jsem došel, proto v srdci jáším, svou písní mu budu vzdávat chválu.
Požehnán buď Hospodin, že vyslyšel mé prosby!
Pravím Hospodinu: Ty jsi, Panovníku, moje dobro, nad tebe není.
Pojďte, zaplesejme Hospodinu, oslavujme hlaholem skálu své spásy.
Slavnostní řeč ze srdce tryská, své dílo přednesu králi.
Světlem pro mé nohy je tvé slovo.
V nádheře svatyně klanějte se Hospodinu.
V shromážděních dobrořečte Bohu.
Tobě obětuji oběť díků.
Tvá přikázání jsou pro mne potěšením.
Přinesu ti oběť chvály.
Raduje se hora Sijón, jásají judské dcery, nad tím jak soudíš.

Radujte se z Hospodina a jásejte spravedliví.

Radujte se, spravedliví, z Hospodina, vzdejte chválu tomu, co připomíná jeho svatost!

Velebte Hospodina se mnou, vyvyšujme spolu jeho jméno.

Vstupte před jeho tvář s plesem.

Veselím se z toho co jsi řekl.

Vše, co má dech, ať chválí Hospodina.

Zpívejte Hospodinu píseň novou, zpívej Hospodinu, celá země.

Zpívejte mu novu píseň, hrejte dobře za hlaholu polnic.

Zaplesejte, spravedliví, Hospodinu.

Z Hospodina se raduje naše srdce.

Vyšuj Hospodina, našeho Boha, klanějte se směrem k jeho svaté hoře.

Vzdáváme ti chválu, Bože, vzdáváme ti chválu.

Vzdávejte mu chválu, dobrořečte jeho jménu.

Důvěra a naděje

Přepadli mě v den mých běd, ale Hospodin mě podepíral, učinil mě volným, ubránil mě, protože si mě oblíbil.

Ty věrnému osvědčuješ věrnost, muži dokonalému svou dokonalost, ryzímu svou ryzost osvědčuješ, s neupřímným se však pouštíš do zápasu.

Unikli jsme jako ptáče z osidla lovců

V dobách pohody jsem řekl: Mnou ni neotřese. Hospodine, svou přízní jsi mocnou učinil mou horu.

Z tůně bahna postavil mé nohy na skálu,

Ztiš se před Hospodinem a čekej na něj. Nevzrušuj se kvůli tomu, kdo jde úspěšně svou cestou.

Volně budu chodit.

Tvoje berla a tvá hůl mě potěšují.

S Bohem statečně si povedeme, on rozšlape naše protivníky.

S tebou proběhnu i nepřátelskou vřavou, se svým Bohem zdolám hradbu.

Proto se bát nebudeme, byť se převrátila země.

Před sebou máš, Panovníku, všechny moje tužby.

Pozvedám své oči k tobě, jenž v nebesích trůníš.

Podle mé spravedlnosti mě Hospodin odměňoval, podle čistoty mých rukou.

Pokojně uléhám a spím, neboť ty sám, Hospodine, v bezpečí mi dáváš bydlet.

Nepříteli mocnému mě Hospodin vyrval, těm, kdo mě nenáviděli.

O tvém jménu budu vyprávět svým bratřím, ve shromáždění tě budu chválit.

Oblažuješ ho radostí z tvé přítomnosti.

Ochraňuj můj život, vysvobod' mě, ať nejsem zahanben, vždyť se utíkám k tobě.

Můj Bůh září do mých temnot.

Můj nářek jsi změnil v taneční rej.

Na svůj luk se nespolehám, meč mě nezachrání, před protivníky tys nás spasil.

Kdo na něho budou hledět, rozzáří se, rdít se nemusejí.

Kdo v úkrytu Nejvyššího bydlí, přečká noc ve stínu Všemocného.
Jak oči služky na ruce své paní, tak hledí naše oči na Hospodina, svého Boha.
Již teď zvedám hlavu, nad své nepřátele kolem.
Jsi mi útěchou v mém pokoření.
K tobě, Hospodine, pozvedám svou duši, v tebe doufám, Bože můj, kéž nejsem zahanben.
Hospodin zástupů je s námi, Bůh Jákobův, hrad náš nedobytný.
Hospodine, ve své spravedlnosti mě veď navzdory těm, kdo proti mně sočí, svou cestu přede mnou učiň přímou.
I kdyby mě opustil můj otec, moje matka, Hospodin se mě vždy ujme.
I když půjdu roklí šeré smrti, nebudu se bát ničeho zlého, vždyť se mnou jsi ty.
Já v tvé milosrdenství však doufám, moje srdce jásá nad tvou spásou.
Avšak mne Bůh ze spárů podsvětí vykoupí, on mě přijme.
Bezúhonnost a přímost mě chrání, svou naději skládám v tebe.
Blaze člověku, jemuž Hospodin nepravost nepočítá.
Blaze každému, kdo se bojí Hospodina.
Blaze tomu, z něhož je nevěrnost sňata, jehož hřích je přikryt.
Buď rozhodný, buď udatného srdce, naději slož v Hospodina.
Člověk je jen vánek.
Člověk na zemi už nebude vzbuzovat strach.
Dal jsi mému srdci volnost.
Dals volnost mým krokům, nohy se mi nepodvrtnou.
Do úst mi vložil novou píseň, chvalozpěv našemu Bohu.
Dobrořečím Hospodinu, on mi radí, i v noci mě moje ledví napomíná.
Hospodin dává svému lidu sílu.
Hospodin je blízko těm, kdo jsou zkrušeni v srdci, na duchu zkroušené zachraňuje.
Hospodin je podíl mně určený, je můj kalich: můj los držíš pevně, Hospodine.

Volání v nouzi

Vztáhl ruku z výše, uchopil mě, vytáhl mě z nesmírného vodstva.

Za dobro mi odplácení zlobou, stojím tu jak osiřelý.

Za svou hanebnost ať vzbuzují úděs ti, kdo mi říkají: „Dobře ti tak!“

Za to, že snažím o dobro, mě osočují.

Zachraň mě a vytrhni z rukou všech, kdo mě stíhají.

Zkoušej mě, ty znáš můj neklid.

Volám do umdlení, hrdlo zanícené.

Vrať se, Hospodine, braň mě, pro své milosrdenství mě zachraň.

Vyveč mě z té sítě, již mi nastražili.

Vzbud' se, proč spíš, Panovníku?

V bahně hlubiny se topím, není na čem stanout.

V mých nadějích mě nezahanbuj.

V soužení jsem vzýval Hospodina, k svému Bohu o pomoc jsem volal.

Ved' mě rovnou stezkou navzdory těm, kdo proti mně sočí.

To všechno nás postihlo, ač na tebe jsme nezapomínali.

Tvoje milosrdenství buď, Hospodine, s námi, na tebe s důvěrou čekáme!

U řek babylonských, tam jsme sedávali s pláčem.

Srdce se mi v hrudi svírá, přepadly mě hrůzy smrti.

Rozjasni mé oči, ať neusnu spánkem smrti.

Rozmáchni se kopím a sekerou proti těm, kdo mě pronásledují.

Připomínám si tvé dávné soudy, Hospodine, v tom útěchu najdu.

Proč skrýváš svou tvář? Proč na naše pokoření a útisk zapomínáš?

Přej mi sluchu, když o pomoc volám, nebuď k mému pláči hluchý.

Potupen jsem všemi protivníky.

Pasou se na mně svým zrakem.

Pohleď, jak mnoho je mých nepřátel, jak zavile mě nenávidí!
Povstaň, Hospodine, zachraň mě, můj Bože!
Pravím: v tom tkví má bolest, že se změnila pravice Nejvyššího.
Nepřipomínej si hříchy mého mládí, moje nevěrnosti, pamatuj na mě se svým milosrdenstvím.
Otevírají na mě ústa, říkají: Dobře ti tak!
Ovinuly mě provazy smrti, zachvátily mě dravé proudy Ničemníka, provazy podsvětí se kolem mne stáhly, dostihly mě léčky smrti.
Nalož s nimi podle díla jejich rukou, podle zásluhy jim odplat'
Nařízení tvá jsou pro mne mým potěšením.
Naše duše leží v prachu, naše hrud' je přitištěna k zemi.
Nebojím se davu desetitisíců, kteří proti mně se kladou.
Neboť v moci podsvětí mě neponecháš, nedopustíš, aby se tvůj věrný ocitl v jámě.
Moje duše i mé tělo chřadnou.
Moje duše zmírá steskem po Hospodinových nádvořích.
Můj nepřítel podobá se lvu, jenž lační po kořisti, je jak lvíče, které číhá vskrytu.
K tobě, Hospodine, volám, nebuď ke mně hluchý, skálo moje.
Kéž má prosba dojde k tobě.
Kéž ti Hospodin dá, po čem tvé srdce touží.
Kéž už přijde Izraeli ze Siónu spása! Až Hospodin změní úděl svého lidu...
Já přece žiji bezúhonně, vykup mě, smiluj se nade mnou!
Jako odstavené dítě u své matky, jako odstavené dítě, je ve mně má duše.
Jsem ponížen, bolestí se soužím
Hospodine, Bože můj, jestliže jsem něco spáchal, jestliže lpí bezpráví na mých dlaních, jestliže jsem odplácel zlem tomu, který mi přál pokoj...
Hospodine, pomoz! Se zbožným je konec, berou za své věrní mezi lidmi.
Hospodine, smiluj se, vždyť se tak soužím!
Bože, zanevřel jsi na nás natrvalo?

Bože, nebud' zticha, nemlč, Bože, nezůstávej v klidu!

Dopomoz mi, Hospodine, k právu, podle mé spravedlnosti a bezúhonnosti.

Dovoluješ sousedům nás tupit!

Drž mé kroky ve svých stopách, aby moje nohy neuklouzly.

Avšak při mém pádu se radostí shlukli.

Hospodin mě vysvobodil od všeho, čeho jsem se lekal.

Ano, daleko bych letěl, pobýval bych v poušti.

A tys mi odpověděl!

Vina

Pohled' na mé pokoření, na mé trápení, sejmi ze mne všechny hříchy!

Pokořils mě pravdou.

Postihly mě moje nepravosti, že ani nemohu vzhlednout.

Pro mou nepravost mi ubývá sil a mé kosti slábnou.

Pro své jméno, Hospodine, odpusť mi mou nepravost, je velká.

Pro tvůj hrozný hněv už není na mém těle zdravé místo.

Přehnala se přese mne výheň tvého hněvu.

Uzdrav mě, neboť proti tobě jsem zhřešil.

Smiluj se nade mnou, Hospodine, chřadnu. Hospodine, uzdrav mě, mé kosti trnou děsem.

Těžce na mě dopadla tvá ruka.

Ty jsi ze mne sňal nepravost, hřích můj.

V strastech pomíjí můj život, moje léta v nářku.

Nekárej mě, Hospodine, ve svém hněvu, netrestej mě ve svém rozhořčení!

Když volám, odpověz mi, Bože mé spravedlnosti! V soužení mi zjednáš volnost.

Kdo může rozpoznat bludy? Zprošť mě i vin, jež jsou mi skryty!

Do prachu je přitisknuta moje duše.

Byl jsem pokořen a bylo mi to k dobru.

Touha

Naše duše s touhou vzhlíží k Hospodinu.

Splnil jsi mu touhu jeho srdce, prosbě jeho rtů jsi neodepřel.

Stvoř mi, Bože, čisté srdce, obnov ve mně pevného ducha.

Po tvých ustanoveních tak toužím!

Kéž zdeptaný není znovu tupen!

Kéž splní Hospodin všechna tvá přání!

Nespravedlnost

Dopomoz mi, Hospodine, k právu, podle mé spravedlnosti a bezúhonnosti.

Byl jsem zticha, mlčel jsem jak němý, ale nic se nezlepšilo, má bolest se rozjitřila, srdce pálilo mě v hrudi.

Což Bůh zapomněl na smilování?

Kvůli tobě jsme vražděni denně, mají nás za ovce na zabití.

Jsem ochromen, zcela zdeptán, křičím a mé srdce sténá.

Každý den se na mě sypou rány.

Když bylo mé srdce roztrpčené, když se jitřilo mé ledví, byl jsem tupec, nic jsem neznal.

Lacino jsi prodal svůj lid.

Proč musím chodit zármutkem sklíčen v sevření nepřítele?

Nevydávej mě kvůli mých protivníků! Zvedli se proti mně křiví svědci, i ten, z něhož číší násilí.

Proč se tak trpce rmoutíš, má duše, proč ve mně úzkostně sténáš?

Vyčerpán jsem nářkem, každé noci smáčím svou podušku pláčem, skráním své lože slzami.

Tedy zbytečně jsem si uchoval ryzí srdce a dlaně omýval nevinností?

Slzy jsou chléb můj ve dne i v noci.

Hněv

Rozbiješ čelisti všem mým nepřátelům, svévolníkům zvyrážíš zuby.

Rozdrtím je, že už nepovstanou, pod nohy mi padnou.

Roztluču je, budou jako prach ve větru, smetu je jak bláto z ulic.

Svévolník ve zpupném hněvu říká: Bůh nic nevypátrá... Říkává si v srdci: Mnou nic neotřese.

Ve zneklidněné mysli plál mi oheň.

Ponížený je pro zpupnost svévolníka v jednom ohni. Ať se zapletou v těch piklech, které vymýšlejí!

Povstaň, Hospodine, předejdi jej, sraz ho!

Přeraz paži svévolníka, paži zlého.

Nenávidím každou cestu klamu.

Nenávidím ty, kdo se drží šalebných přeludů.

Hospodin sešle na svévolníky déšť žhavého uhlí a hořící síry, jejich údělem se stane žhoucí víchř.

Budu stíhat nepřátele, dopadnu je. Nevrátím se zpět, dokud je neudolám.

Zmatek, nejistota

Já se snažím porozumět tvým svědectvím.

Lkám a sténám, zmateně se toulám, neboť nepřítel mi spílá.

Přemýšlel jsem, jak se v tom všem vyznat, nesnadné se mi to zdálo.

Zatvrdil se Panovník na věky věků?

Láska

Hospodina miluji, on slyší můj hlas, moje prosby.

Jaké dobro, jaké blaho, tam, kde bratři bydlí svorně.

Miluji tvůj zákon.

Miluji tě vroucně, Hospodine, moje sílo, Hospodine, skalní štíte můj, má pevná tvrzi, vysvoboditeli.

Radost

Dobře bývá muži, jenž se smiluje a půjčí.

Ať se zaraduje srdce těch, kteří hledají Hospodina!

Hospodin je moje radost.

Hospodine, svými skutky působíš mi radost.

Mé srdce i mé tělo plesají vstříc živému Bohu.

Mně však v Boží blízkosti je dobře.

Naše ústa naplnil smích a náš jazyk plesal.

Radostně služ Hospodinu!

Tvůj zákon je pro mě potěšením.

Ty jsi mi rozvázal pouta.

Zaradoval jsem se, když mi řekli: Půjdeme do Hospodinova domu.

Vyvléklš mě z žíněného roucha, opásal jsi mě radostí.

Večer se uhostí pláč, ráno všechno plesá.

Veselím se z cesty tvých svědectví.

Mé srdce i mé tělo plesají vstříc živému Bohu.